

2. Anders Stjernholm:

Er mit voksenliv i skuddermudder?

Teksten er et uddrag af en artikel fra Jyllands-Posten den 5. september 2014.

- 1 Børnevoksne, Peter Pan-generationen, *Teenage Men/Women In Their Thirties* eller drengerøve. Det er alle betegnelser¹ for dele af min generation. Faktisk lige præcis min del af min generation. Jeg er 33 år, bor alene, stædigt single, barnefri og går altid i gummisko og T-shirt – når jeg er på arbejde, når jeg har fri – sågar² til gallafest. Jeg undviger³ voksenlivet, påstår nogle.
- 5 Mine forældre havde tre børn, bankjob og et massivt lån i en villa, da de var i min alder. Jeg har en PlayStation, en fyldt minibar og en imponerende samling brætspil. Umiddelbart lyder jeg væsentligt mindre voksen. Men er det rigtigt?

Paul Sauer skrev 24/8 et udmærket essay om netop det spørgsmål. Den nagende mistro⁴ til ens egen tilværelse, når man til trods for at være omkring 30 år stadig går i byen, klæder sig afslappet og ikke har investeret i hverken ejerbolig eller familie⁵.

Der er utallige kritikere af en sådan levevis, først og fremmest ens forældre. Deres modstand motiveres som oftest af to ting: For det første en nærmest manisk lyst⁶ til at få nogle børnebørn og dernæst, at de ikke levede ligesådan.

(...) Ungdomsforsker på Aarhus Universitet Jens Christian Nielsen mener, at vi er »mange, som udskyder voksenlivet, og som bliver ved med at leve i ungdomskulturen.«

Jeg bliver ikke hængende i en kultur, det er nærmest umuligt. Jeg er ikke ung med de unge – det kan unge hurtigt fortælle dig, når de ser mig danse. Mine *moves* er ikke up to date. Kun en gammel klovn forsøger en *running man*⁷ til Rihanna.

Vi lever ikke ungdomskulturen, men vi har vores egen generations kultur. Min generation flytter sig blot anderledes, end de tidligere generationer gjorde. Og det er ikke noget nyt.

Nye generationer har altid måttet lægge øre til kritik⁸ for at være anderledes. Altid. (...)

Implicit⁹ i kritikken ligger, at Peter Pan-generationen ikke bidrager til samfundet i samme grad, men vi har jo de samme job og karrierer som andre. Og tager samme ansvar for samfundet. Den helt store forskel ligger i familielivet – vi får ikke børn på samme måde. Vi venter længere og laver færre af dem. Men er det en skidt ting?

¹ betegnelser: *navne*.

² sågar: *endda*.

³ undviger: *undgår, går uden om*.

⁴ Den nagende mistro: *Den usikkerhed*.

⁵ investeret i ejerbolig eller familie: *fået hverken egen bolig eller familie*.

⁶ manisk lyst: *stærk lyst*.

⁷ running man: *en særlig måde at danse på, der blev opfundet i 1980'erne*.

⁸ har altid måttet lægge øre til kritik: *er altid blevet kritiseret for*.

⁹ Implicit i: *Inde i*.

Der er p.t. 7,2 milliarder mennesker på planeten. Og tallet stiger støt. Forhåbentlig vil det stagnere¹⁰ ved 10 milliarder. For flere har vi ikke rigtig plads til. Stagnationen¹¹ vil ske, blandt andet fordi reproduktion¹² i kulturer som vores ikke længere er en obligatorisk del af livet. Du behøver ikke at få børn for at blive lykkelig.

- 30 Den tanke tager tid at vænne sig til – især fordi vores forældre og bedsteforældre har endnu sværere ved at forlige sig ved¹³ tanken, men reproduktion er ikke længere en udfordring for menneskeracen – den er blevet et problem. (...)

Vi skal bare åbne lidt for de forskellige nuancer i det moderne voksenliv. Så bare rolig, Paul Sauer, at vælge et liv som en del af Peter Pan-generationen er ikke ulogisk – eller skadeligt.

¹⁰ stagnere: *gå i stå*.

¹¹ Stagnationen: *Stilstanden*.

¹² reproduktion: *familieforøgelse, børneavl*.

¹³ forlige sig ved: *acceptere*.